

Kitab Daniel - Saratus Opat Puluh Hiji

Nembongkeun Harti Propétis Balikna Kapapaan jeung Présidén Kadalapan

Jeff Pippenger

2024-03-17

Urang ayeuna keur nalungtik kalayan taliti pisan sipat-sipat nu buat tina sajarah nalika kapausan balik deui kana tahta bumi minangka sirah ka dalapan, nyaéta ti antara tujuh sirah éta. Urang ngalakukeun kitu supaya bisa ngidentifikasi kalayan taliti sipat-sipat nu buat tina sajarah nalika présidén ka dalapan, nyaéta ti antara tujuh présidén éta, ngalaksanakeun kabentukna gambar tina sato galak kapausan. Urang geus ngamimitian pertimbangan urang ngeunaan kabeneran-kabeneran ieu ku Gunung Karmel jeung poé kalahiran Herodes. Duanana ilustrasi suci éta ngalambangkeun hukum Minggu anu baris geura datang di Amérika Sarikat, anu ogé dilambangkeun dina ayat ka opat puluh hiji tina Daniel pasal sabelas.

Manehna gé bakal asup ka tanah anu mulya, jeung loba nagara bakal digulingkeun; tapi ieu bakal lolos tina pananganana, nya éta Edom, jeung Moab, jeung para pangagungna ti bani Amon. Daniel 11:41.

Raja palsu ti kalér asup ka tanah anu mulya dina éta ayat. Tanah anu mulya dina sajarah Israél baheula nyaéta tanah Yuda, sarta éta dilambangkeun minangka tanah anu ngocor ku susu jeung madu, sarta ku sabab ieu, di antara alesan-alasan séjénna, éta mulya. Éta mulya lantaran Kristus milih kota ibukotana, Yerusalém, minangka tempat Bait-Na, jeung kota tempat Anjeunna milih nempatkeun jenengan-Na.

Ti dina Kami ngaluarkeun umat Kami ti tanah Mesir, Kami henteu milih hiji kota ogé ti antara sakabéh kaum Israil pikeun ngadegkeun hiji bait di dinya, supaya ngaran Kami aya di dinya; sarta Kami ogé henteu milih saurang lalaki ogé pikeun jadi pamingpin umat Kami Israil. Tapi Kami geus milih Yerusalem, supaya ngaran Kami aya di dinya; sarta geus milih Daud pikeun maréntah umat Kami Israil. 2 Tawarikh 6:5, 6.

Tanah Yuda anu sajati nyaéta tanah kamulyaan pikeun Israil baheula anu sajati, jeung Amérika Sarikat nyaéta tanah Yuda rohani, tanah kamulyaan pikeun Israil modéren anu rohani.

“Lamun tanah anu ku Gusti disadiakeun minangka pangungsian pikeun umat-Na, sangkan maranéhna bisa nyembah ka Anjeunna nurutkeun pituduh nurani sorangan, tanah anu mangtaun-taun lilana geus dipayungan ku taméng Nu Maha Kawasa, tanah anu ku Allah geus dipaparin rahmat ku dijadikeun tempat neundeun agama Kristus anu murni,—lamun éta tanah, ngaliwatan para pangawé undang-undangna, mungkir kana asas-asas Protestanisme, sarta méré pangrojong ka kamurtadan Romawi ku cara ngotéktak hukum Allah,—mangka dina mangsa éta karyana ahir ti jelema dosa bakal dinyatakeun.” Signs of the Times, June 12, 1893.

Sanggeus raja kalér palsu nalukkeun raja kidul (tilas Uni Soviét), dina ayat kaopat puluh, dina taun 1989, saterusna éta nalukkeun tanah anu mulya (Amérika Sarikat). Dina ayat kaopat puluh hiji, kecap “countries” téh mangrupa kecap tambahan, sarta henteu sapinuhna merenah, sabab dina

mangsa undang-undang Minggu, “anu réa” anu diruntuhkeun téh lain nagara-nagara, tapi golongan jalma anu saméméh datangna undang-undang Minggu geus nyaho bédana antara Sabat poé katujuh jeung poé panonpoé.

“Parobahan poé Sabat téh mangrupikeun tanda atawa cap kakawasaan garéja Roma. Jalma-jalma anu, ku ngartos kana tuntutan parentah kaopat, milih miéling Sabat palsu gaganti Sabat sajati, ku kituna maranéhna keur méré panghormatan ka kakawasaan anu ngan ku éta baé hal éta diparéntahkeun. Cap sato galak téh nyaéta Sabat kapapaan, anu geus ditarima ku dunya gaganti poé anu geus ditangtukeun ku Allah.

“Tapi can waktuna pikeun narima tanda sato galak, sakumaha geus ditangtukeun dina nubuat, can kénéh sumping. Mangsa pangudina can kénéh datang. Aya urang Kristen sajati di unggal garéja, kaasup ogé dina persekutuan Katolik Roma. Teu aya saurang ogé anu dihukum saméméh maranéhna narima caang éta sarta ningali kawajiban parentah kaopat. Tapi lamun eta dekret dikaluarkeun pikeun maksa poe Sabat palsu, sarta nalika sora tarik malaikat katilu ngingetkeun manusa ulah nyembah ka sato galak jeung gambarna, garis pamisah antara anu palsu jeung anu sajati bakal katingali écés. Mangka jalma-jalma anu masih kénéh neruskeun palanggaran bakal narima tanda sato galak dina tarangna atawa dina leungeunna.

“Ku léngkah anu gancang urang keur ngadeukeutan mangsa ieu. Nalika garéja-garéja Protestan ngahiji jeung kakawasaan sipil pikeun ngadukung hiji agama palsu, anu ku sabab nentangna karuhun maranéhna kungsi nandangan panganiayaan anu pangkejemna, mangka Sabat kapausan bakal dipaksakeun ku kakawasaan gabungan garéja jeung nagara. Bakal aya murtad nasional, anu tungtungna moal lian ti karuksakan nasional.” Bible Training School, 2 Pébruari 1913.

Golongan “anu loba” anu diruntuhkeun dina hukum Minggu anu enggal datang téh nya éta jalma-jalma anu bakal dipertanggungjawabkeun kana caang Sabat, nyaéta caang anu dipaparinkeun pikeun mangsa éta, anu mangrupikeun hiji titik balik, jeung hiji krisis dina sajarah boh gereja boh bangsa-bangsa. Golongan éta nyaéta gereja Adventisme Laodikea anu geus nepi ka tungtung pangumbaraan maranéhna di padang gurun pambrontakan. Di dinya maranéhna dimuntahkeun kaluar tina sungut Gusti pikeun salalanggengna. Adventisme Laodikea nyaéta jalma-jalma anu kungsi disaur kana caang malaikat katilu, boh dina Kadesh kahiji dina sajarah taun 1844 nepi ka 1863, boh dina Kadesh kadua dina sajarah taun 2001 nepi ka hukum Minggu.

Sarta anjeunna ngandika ka anjeunna, “Sobat, kumaha anjeun bisa asup ka dieu teu make pakean panganten?” Jeung anjeunna cicing teu bisa ngajawab. Tuluy raja ngandika ka para palayan, “Beungkeut leungeun jeung sukuna, bawa anjeunna kaluar, sarta alungkeun kana gelap pangluarna; di dinya bakal aya ceurik jeung kertak huntu.” Sabab loba anu dipanggil, tapi saeutik anu dipilih. Mateus 22:12–14.

Sora malaikat katilu, boh dina taun 1844, boh dina taun 2001, nya éta panggero kana pangantenan. “Loba” anu diruntuhkeun dina hukum Minggu, nya éta “loba” anu nampik jubah panganten tina kabeneran Kristus, sarta sabalikna jadi bagian tina rombongan pangantenan sapuluh raja ka palacuran Roma. Pikeun pangantenan éta, jalma bisa nahan pakéanana sorangan, sabab anu maranéhna perlukeun pikeun ngaleungitkeun aibna téh ngan saukur disebut ku ngaran kulawarga si

palacur anu maréntah luhur sapuluh raja.

Jeung dina poe eta tujuh awewe bakal nyekel ka hiji lalaki, bari nyebut, Urang bakal dahar roti urang sorangan, jeung make pakean urang sorangan: ngan mugi urang disebut ku ngaran maneh, pikeun ngaleungitkeun aib urang. Yesaya 4:1.

Aranjeunna gagal dina ujian kadaharan anu kahiji, sabab maranéhna milih ngadahar roti sorangan, lain roti ti sawarga. Aranjeunna gagal dina ujian anu kadua, nalika maranéhna kudu ngamulyakeun Allah ku nembongkeun tabiat-Na, tapi sabalikna maranéhna milih maké papakéan sorangan. Aranjeunna gagal dina ujian lakmus anu katilu, sabab maranéhna nembongkeun ngaran (tabiat) sato galak, ku sabab maranéhna milih nolak ngaran (tabiat) Kristus. Tujuan Nimrod ngadegkeun hiji kota (nagara), jeung hiji munara (garéja), dina panyebutan Babilon anu kahiji, nya éta sangkan maranéhna bisa nyieun ngaran pikeun dirina sorangan.

Sarta maranéhna ngomong, Hayu atuh urang ngadegkeun keur urang hiji kota jeung hiji munara, anu pucukna bisa nepi ka langit; sarta hayu urang nyieun keur urang hiji ngaran, supaya urang ulah paburencay ka sakuliah beungeut bumi. Kajadian 11:4.

Ngaran téh lambang tina watak, sarta watak profétis tina sato galak anu ka dalapan, anu asalna tina anu tujuh, nyaéta sipat rangkep dua tina gabungan Garéja (munara) jeung Nagara (kota). Dina krisis poé-poé panungtungan, manusa baris misah jadi dua golongan.

“Ngan aya ngan dua golongan. Unggal pihak ditandaan kalawan écés, boh ku segel Allah anu hirup, boh ku tanda sato galak atawa gambarna. Unggal putra jeung putri Adam milih boh Kristus boh Barabas jadi pamingpinana. Jeung sakumna anu nempatkeun dirina di pihak anu teu satia keur nangtung di handapeun panji hideung Iblis, sarta dituduh nolak Kristus jeung ngagunakeun Anjeunna kalawan hina. Maranéhna dituduh kalawan dihaja nyalibkeun Gusti anu boga kahirupan jeung kamulyaan.” Review and Herald, 30 Januari 1900.

Hiji golongan bakal ngawakilan gambaran sato galak, ari golongan nu séjén bakal ngawakilan gambaran Kristus. Hiji bakal ngagem pakean panganten Kristus, ari golongan nu séjén bakal ngagem “pakéan maranéhna sorangan.” Hiji golongan bakal ngadahar kadaharan sawarga, ari nu séjén bakal ngadahar “roti maranéhna sorangan.” Golongan anu ngadahar roti maranéhna sorangan, sarta tetep nyekel pakéan maranéhna sorangan, ngawakilan “loba” anu geus dipanggil ku sora malaikat katilu, sarta maranéhna téh “loba” anu bakal diruntuhkeun ku hukum Minggu anu enggal datang. Tarékah maranéhna pikeun nebus kaayaan maranéhna anu leungit nalika tabiatna dipidangkeun dina krisis hukum Minggu téh nyaéta harepan palsu yén lamun maranéhna bisa narima ngaran palacuran Roma, ku kitu “kahinaan” maranéhna bakal dileungitkeun.

Dina waktu éta, jalma-jalma saeutik anu dipilih diangkat jadi panji pikeun saratus opat puluh opat rébu, sarta tuluy aya deui golongan séjén dina ayat opat puluh hiji anu tuluy “luput” tina panangan raja kalér palsu éta. Kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “luput,” dina ayat opat puluh hiji, ngandung harti luput saolah-olah ku licinna, sarta harti éta ngagambarkeun pamanggih ngeunaan nyekel sabatang sabun di jero cai, tuluy ku sabab licinna sabun éta, éta sabun lesot tina panangan anjeun. Unsur utama tina harti kecap éta, nalika dipaké dina basa Ibrani, nyaéta yén naon waé anu luput téh mangrupa hal anu, saméméh luput, kungsi aya dina kakawasaan naon waé anu ti dinya

manéhna luput.

Dina ayat opat puluh hiji, kasatuan tilu rupa antara naga, sato galak, jeung nabi palsu téh kalaksanakeun.

“Kaum Protestan di Amérika Sarikat bakal jadi nu pangpayunna ngalegaan leungeunna meuntasan jurang pikeun nyekel leungeun Spiritualisme; maranéhna bakal ngulurkeun leungeun ngaliwatan tebing jero pikeun silih salaman jeung kakawasaan Roma; sarta dina pangaruh ieu pakumpulan tilu rupa, nagara ieu bakal nuturkeun tapak-léngkah Roma dina nginjeum-injeum hak-hak nurani.” The Great Controversy, 588.

Nalika Amérika Sarikat ngajabat leungeun jeung Perserikatan Bangsa-Bangsa, sarta kapausan dina hukum poé Minggu, aya sakelompok jalma anu saméméhna geus aya dina panangan kapausan, anu tuluy “luput” tina panangan raja kalér palsu. Jalma-jalma éta saméméhna kungkung dicekel dina cengkeraman kakawasaan kapausan. Jalma-jalma éta dipagambarkeun dina pesta ulang taun Hérodés ku Yohanes Pembaptis, anu dina waktu éta keur aya dina tawanan panjara-panjarana Romawi, nungguan pati atawa kabébasan. Golongan jalma anu luput tina panawanan kapausan dina hukum poé Minggu dipagambarkeun ku tilu kaom, ku kituna ngalambangkeun wangun tilu rupa Babul modéren.

Dina waktu éta pisan, sora kadua dina Wahyu pasal dalapan welas nyaur jalma-jalma éta supaya maranéhna ngungsi kaluar ti Babul, sangkan maranéhna ulah milu kana hukuman-hukumanana anu harita rek dimimitian. Sora kadua éta nyaéta sora Kristus, tapi éta ngawakilan sora saratus opat puluh opat rébu anu harita keur ngumumkeun pekabaran malaikat katilu kalawan sora tarik. Nalika jalma-jalma anu luput tina leungeun (lambang tina pasrah), maranéhna luput tina leungeun raja kalér palsu, tuluy maranéhna manggihan leungeun raja kalér anu sajati.

Di Gunung Karmel para nabi Baal dipaéhan, sarta minangka déwa palsu nu sipatna lalaki, maranéhna ngalambangkeun Nagara, sedengkeun para nabi Asytarot ngalambangkeun Garéja. Élia maéhan para nabi Baal, ku kituna nandaan ahir karajaan kagenep, sanajan agama Protestanisme murtad sakumaha dilambangkeun ku Salome, masih kénéh diwakilan. Salome, Protestanisme Murtad, minangka Salome, ngagoda Hérodés, sarta sapuluh raja satuju pikeun asup kana hiji pasatuan Garéja jeung Nagara jeung sirah kadalapan, nu asalna tina tujuh sirah. Salome nyaéta anu dipikahayang ku Hérodés nu zinah getih ku nafsu dina haténa.

Tapi Kami ngadawuh ka aranjeun, yén sing saha anu neuteup ka hiji awéwé kalawan kahayang birahi ka dirina, geus migawe jinah jeung manéhna dina jero haténa. Mateus 5:28.

Hawa napsu sumbang Herodes dina haténa, ngahijikeun daging maranéhna duaan dina haténa, ku sabab éta manéhna tuluy jadi hiji jeung Salome.

Ku sabab éta lalaki baris ninggalkeun bapana jeung indungna, sarta ngahiji raket jeung pamajikanana; jeung maranéhna duaan bakal jadi hiji daging. Kajadian 2:24.

Dina pésta ulang taun Hérodés, Hérodés jeung Salomé ngahiji, sarta Hérodés, anu dilambangkeun ku Ahab, nyaéta kapala tina sapuluh raja karajaan kalér. Dina hukum Minggu anu baris geura

datang, karajaan kagenep tina sato galak bumi réngsé nalika tanduk-tanduk anu geus jadi hiji tanduk, anu ngalambangkeun gabungan tanduk Garéja jeung Nagara (gambar sato galak), dipaéhan ku Élia. Salomé tuluy ngarayu Hérodés, jadi hiji jeung manéhna, sarta ngayakinkeun anjeunna pikeun mikeun satengah karajaanna (Nagara saalam dunya) ka indungna (Garéja saalam dunya). Ku kituna Salomé geus nyokot kadali kana Ahab jeung sapuluh kaomna, sabab sapuluh raja éta sakabéhna satuju saurang jeung nu lian.

Jeung sapuluh tanduk anu ku maneh ditingali téh sapuluh raja, anu can narima karajaan acan; tapi maranéhna bakal narima kakawasaan minangka raja salila sajam babarengan jeung éta sato galak. Maranéhna sapamadegan, sarta bakal masrahkeun kakawasaan jeung kakuatan maranéhna ka éta sato galak. Wahyu 17:12, 13.

Sato anu ku maranéhna dipasrahkeun kakawasaan jeung kakuatanana téh nyaéta sato anu ditumpakan ku éta awéwé palacuran. Éta sato ngagambarkeun watak tina éta gambar, nyaéta gabungan Garéja jeung Nagara, kalayan awéwé éta (Garéja) ngawasa dina éta hubungan, sabab éta téh hiji perkawinan Latin, anu ngaran kulawargana maké ngaran pamajikan, sarta anu dina éta awéwé ngawasa salakina, minangka pambangkangan ngalawan hubungan perkawinan anu sajati.

Ka awéwé Anjeunna ngandika, “Kami bakal ngalipatgandakeun pisan kasedihan anjeun jeung kakandungan anjeun; ku kasedihan anjeun bakal ngalahirkeun anak; jeung kahayang anjeun bakal ka salaki anjeun, sarta anjeunna bakal maréntah ka anjeun.” Kajadian 3:16.

Sapuluh raja téh sajero pikiran, jeung sajero hate.

“Wahyu 17:13–14 dikutip. ‘Maranehna sajiwa.’ Bakal aya hiji ikatan kasatuan anu universal, hiji kasaluyuan anu agung, hiji pakumpulan pasukan Iblis. ‘Jeung maranehna bakal masrahkeun kakawasaan jeung kakuatan maranehna ka sato galak éta.’ Ku kituna katingalina kakawasaan anu sarua sawenang-wenangna, nindes, ngalawan kamerdikaan agama, kabébasan pikeun nyembah Allah nurutkeun pituduh haté nurani, sakumaha anu geus ditembongkeun ku kapapaan, waktu baheula éta nganiaya jalma-jalma anu wani nolak pikeun nyaluyukeun diri kana upacara-upacara jeung seremoni-seremoni kaagamaan Romanisme.”

“Dina peperangan anu bakal lumangsung dina poé-poé panungtungan, sakumna kakawasaan anu ruksak anu geus murtad tina kasatiaan ka hukum Yéhuwa bakal ngahiji pikeun ngalawan umat Allah. Dina peperangan ieu Sabat tina parentah kaopat bakal jadi perkara utama anu dipasualkeun; sabab dina parentah Sabat éta, Sang Pamasrah Hukum anu Agung nganyatakeun diri-Na minangka Nu Nyipta langit jeung bumi.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 983.

Sapuluh raja, anu pamingpinna nyaéta Ahab, atawa Herodes, geus kabita ku Salome, putri Herodias. Perserikatan Bangsa-Bangsa, anu dina hukum Minggu kabita ku Salome, nyaéta agama palsu tina Protestanisme nu murtad, sarta anu baheulana mangrupa karajaan kagenep dina nubuat Alkitab, nyekel kadali kana karajaan sapuluh raja, anu sakabéhna sapamadegan pikeun masrahkeun satengah karajaanna ka agama Katolik. Maranéhna nyieun kaputusan anu sapuk bulat ieu, sabab sakabéh raja geus kabita ku tari panggodas Salome. Maranéhna sapuk pikeun nempatkeun kakuatan maranéhna nu ngahiji kana pagawean maéhan jalma-jalma anu dilambangkeun ku Yohanes

Pembaptis.

Sato galak (Perserikatan Bangsa-Bangsa) diparéntah ku hiji raja utama (putri Isebel). Isebel geus ngarahkeun putrina supaya ngamimitian hubungan cabul jeung sumbang antara anjeunna jeung Herodes katut raja-raja séjén, sabab anjeunna teh indung para palacur. Anjeunna teh mucikari pikeun putrina sorangan. Herodes, Ahab, jeung Perserikatan Bangsa-Bangsa geus kagoda ku nabi palsu, nya éta Amérika Sarikat. Amérika Sarikat eureun jadi karajaan kagenep nalika para nabi Baal dipaéhan, sarta para nabi Asytarot (Salome) langsung jadi kakawasaan pamaréntahan tina karajaan katujuh, sakumaha éta ngagandakeun di dunya naon anu kakara dihontalna di Amérika Sarikat.

Sato galak teh nya eta para raja anu aya dina hiji hubungan jeung anak ti awewe palacuran, sarta awewe palacuran teh nya eta awewe anu marentah ka luhur sato galak. Isa ngagambarkeun ahir hiji hal ku awal hiji hal. Sakumaha gambaran dina Wahyu pasal tujuh belas ngeunaan dalapan karajaan ngabuka meterai dalapan karajaan dina Daniel pasal dua, kitu deui sato galak jeung awewe anu numpak kana luhur sato galak eta ngabuka hiji bebeneran nubuat nu sejen, nya eta nu dumasar kana anu kahiji ngawakilan anu panungtung.

Wahyu pasal tujuh belas mangrupikeun rujukan panungtung kana karajaan-karajaan dina nubuat Alkitab, ku sabab éta nungtut supaya Daniel pasal dua, anu mangrupikeun rujukan kahiji kana karajaan-karajaan dina nubuat Alkitab, ku kaperluan nubuat ogé kudu ngawakilan dalapan karajaan, anu karajaan kadalapanna asalna ti antara tujuh éta. Kitu deui, panghukuman ka éta awéwé jeung ka sato galak anu ditumpakan ku anjeunna dina pasal tujuh belas, kudu diwakilan dina panghukuman kahiji ka éta palacur dina taun 1798.

Malaikat éta ngabéjaan ka Yohanes dina bubuka pasal tujuh welas, yén manéhna rék némbongkeun panghukuman ka palacuran gedé jeung ka sato galak anu ditungganganana. Kahiji kalina palacuran éta dihukum geus kaharti kalayan bener minangka taun 1798 nalika kapausan nampa tatu na anu paéh, sarta mangsa ahir téh sumping. Sanajan kitu, nalika hiji “mangsa ahir” digambarkeun dina sajarah nubuat, salawasna aya dua tanda patokan anu dilambangkeun ku jalma-jalma. Kalahiran Harun jeung lanceukna Musa éta mangsa ahir dina sajarah éta. Dua tanda patokan éta ngalambangkeun kalahiran Yohanes Pambaptis, sarta genep bulan sanggeusna dulurna, Yesus, ku kituna nandaan mangsa ahir pikeun sajarah éta. Dina ahir pangbuangan tujuh puluh taun, anu ngalambangkeun mangsa ahir dina 1798, Darius jeung kemenakanna Koresy téh dua tanda patokan tina mangsa ahir. Maranéhna duaan ngalambangkeun Reagan jeung Bush nu kahiji, dina mangsa ahir taun 1989.

Taun 1798, anu jadi mangsa ahir nalika kitab Daniel dibuka segelna dina sajarah Millerite, nandaan pupusna nubuatiah unsur pulitik tina sato galak Katolikisme. Jenderal Napoleon, Berthier, asup langsung ka Vatikan, nangkep paus, sarta ngeureunkeun kakawasaan pulitik sato galak Katolikisme éta. Satutas sataun, dina 1799, awéwé anu salila mangabad-abad nunggang sato galak éta, anu dilambangkeun ku paus, maot dina kurungan. Pangadilan ka palacur éta ngawengku ogé pangadilan kana sato galak anu ku dirina dipaké pikeun maréntah bangsa-bangsa. Wahyu pasal tujuh belas ngidentifikasi boh pangadilan kana sato galak éta, boh ogé palacur anu maréntah kana

sarta nunggang kana éta sato galak.

“Dunya pinuh ku badai, perang, jeung paséa. Sanajan kitu, dina hiji kapamimpinan—nyaéta kakawasaan kapausan—jalma-jalma bakal ngahiji pikeun ngalawan Allah dina diri para saksi-Na.” Testimonies, jilid 7, 182.

Sirah anu ka dalapan, anu kaasup kana anu tujuh, nyaéta kakawasaan papal anu maréntah luhur sato galak anu diwangun ku sapuluh raja anu diparéntah ku putri ti palacuran anu naék kana tonggong sato galak éta. Unsur-unsur karajaan anu ka dalapan, anu kaasup kana anu tujuh, kudu katempo dina présidén anu ka dalapan jeung anu panungtungan, anu kaasup kana tujuh présidén, nalika gambar sato galak dibentuk di jero Amérika Sarikat. Gabungan tanduk-tanduk murtad tina Republikanisme jeung Protestanisme kudu boga hiji “sirah” anu maréntah luhur gambar sato galak, sarta pamingpin éta bakal jadi saurang diktator anu luar biasa.

Urang baris neruskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

Pupujian atawa Jabur Asap. Mugi Gusti Allah ulah cicingeun; ulah nahan karapihan-Mantenna, sarta ulah cicing, nun Gusti Allah. Sabab, tingali, musuh-musuh-Mantenna nyieun kaributan; jeung jalma-jalma anu ngabenci ka Mantenna geus ngangkat sirah. Maranéhna geus ngararancang kalayan licik ngalawan umat-Mantenna, sarta geus musyawarah ngalawan jalma-jalma panangtayungan-Mantenna. Maranéhna geus ngucap, “Hayu, urang tumpes maranéhna tina jadi hiji bangsa; supaya ngaran Israil ulah aya deui nu nginget.” Sabab maranéhna geus sapamadegan dina musyawarah babarengan; maranéhna ngahiji jadi sakutu ngalawan ka Mantenna: kémah-kémah Edom, jeung urang Ismael; Moab, jeung urang Hagar; Gebal, jeung Amon, jeung Amalek; urang Pelisti jeung pangeusi Tirus; Asyur ogé geus ngahiji jeung maranéhna: maranéhna geus nulungan anak-anak Lot. Selah. Jabur 83:1–8.